

ಅ ದೊಂದು ಭಯಾನಕವಾದ ರಾತ್ರಿ. ಕಗ್ಗತ್ತಲು ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಕವಚಿಕೊಂಡ ಗಿರಿಶಿಲಿಗಳು. ಅತನಿಗೆ ಆಕ್ರಮಿಯಲ್ಲಿ ಏನೇನೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಡಿಯೂ ಬರೀಕ್ರತಲು. ಕಣ್ಣಿಳಗೂ ಕ್ರತ್ತಲು. ಚಂದ್ರನಿಗೂ ಮೊಡದ ಮರೆ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳಿಗೂ ಮೋಡ ಅಡ್ಡ. ಆತ ಪರವತಾರೋಹಣ ವಾದುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ, ಇನ್ನೇನು ಗೆದ್ದೆ ಎನ್ನುವ ಹಕ್ಕಿರದ್ದಲ್ಲಿ ಪರವತದ ತುದಿ. ಆದರೆ ಅವನ ಕೈ ಜಾರಿತು, ವೇಗವಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತೊಡಿದ್ದ. ನಡುವೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ದಟ್ಟವಾದ ಕತ್ತಲೆಯವ್ವೆ ಅವನಿಗೆ ಗೋಚರಿಸಿದ್ದು. ಕಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಭೂಮಿ ತನ್ನನ್ನು ನುಂಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವ ಭೇತಿ, ಭಾವೇದ್ದೇಗೆ ಅತನಿಗೆ.

ಆತ ಬೀಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ಆ ಭಯಾನಕ ಕ್ಷಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಆತನ ಬಳಗಣ್ಣಿಗೆ ತನ್ನ ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲ ಕೆಟ್ಟ ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ಘಣೆಗಳು ಕಾಣಿಕೊಂಡವು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತಾನು ಹೇಗೆ ಸಾವಿಗೆ ನಿಕಟವಾಗುತ್ತಿದ್ದನೇ ಎಂದು ಯೋಚನೆಗೊಳಿಗಾದ. ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಧಟ್ಟನೇ ನಡುವಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಹಗ್ಗಿ ಬಿಡುಕೊಳ್ಳಿರುವಂತೆ, ಅದು ತನ್ನನ್ನು ಜಗ್ಗಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅನಿಸತ್ತೊಡಿತು. ಅವನ ದೇಹ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗಾಡುತ್ತೊಡಿತ್ತು.

ಆತ ಬರೀ ಹಗ್ಗದ ಆಧಾರದ ಮೇಲಿದ್ದ. ಆ ಸ್ವಭೂತಿಯಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಯೇ ಗೋಚರಿಸಿದೆ, ‘ದೇವರೇ, ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡು’ ಎಂದು ಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಆ ಕ್ಷಣಿದಲ್ಲಿ ಶಾಂತವಾದ ದ್ವಾರಿಯೊಂದು ಆಕಾಶದಿಂದ ಕೇಳಿತು: ‘ನನ್ನಿಂದ ನಿನಗೇ ಏನಾಗಬೇಕು?’ ‘ದೇವರೇ, ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡು!’

‘ನನ್ನಿಂದ ಅದು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ನೀನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಂಬಿದ್ದೀರ್ಯಾ ಹಾಗಾದರೆ?’

‘ಹೌದು, ನೀನು ಕಾಪಾಡಬ್ಬೋ, ನನಗೆ ನಂಬುಗೆಯಿದೆ.’

‘ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುವ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕತ್ತಿರಿಸಿದಿದು.’

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಮೌನ ಅವರಿಸಿತು ಮತ್ತು ಆತ ತನ್ನಲ್ಲಾ ತಕ್ಕಿ ಹಾಕಿ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದ ತಿಮ್ಮಾನಿಸಿದ.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ರಕ್ಷಣಾ ತಂಡಕ್ಕೆ ಆ ಪರವತಾರೋಹಿಯ ಮೃತ ದೇಹ ಸ್ಥಿತಿ. ಅವನ ದೇಹ ಹಿಮದಿಂದ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿ ಹಗ್ಗಕ್ಕೆ ತೂಗಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವನ ಕೈಗಳು ಹಗ್ಗವನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಮೃತ ದೇಹ ನೇಲದಿಂದ ಒಂದು ಅಡಿ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿತ್ತು.

ಚಾಲ್ರ್ ಬೋದಿಲೀರ್

ಪ್ರೇಂಚ್ ಲೇವಿಕ ಚಾಲ್ರ್ ಬೋದಿಲೀರ್ (1821–1867) ಕವಿ, ಪ್ರಬಂಧಕಾರ, ಕಲಾವಿಮರ್ಶಕನಾಗಿದ್ದ. ಜಾಗತಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಬೋದಿಲೀರ್ ಅವಾರ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರಿದ್ದಾನೆ.

ಆರ್.ಡಿ. ಹೆಗಡೆ ಆಲ್ನ್

ನಿವೃತ್ತ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಆರ್.ಡಿ. ಹೆಗಡೆ ಶಿರಸಿಯ ಯಡಳ್ಳಿ ಬಳಿಯ ಆಲ್ಯನೆಯವರು. ಸಾಹಿತ್ಯವಿಮರ್ಶ, ತಕ್ಕೆ, ಅಂಕಣಬರಹ, ಅನುವಾದ, ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರ ಹದಿನ್ಯೇದು ಕೈಗಳು ಬಂದಿವೆ.